

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 11. decembra 2012¹

Spojené veci C-274/11 a C-295/11

**Španielske kráľovstvo (C-274/11),
Talianska republika (C-295/11)
proti**

Rade Európskej únie

„Žaloba o neplatnosť — Povolenie posilnenej spolupráce podľa článkov 20 ZEÚ a 329 ZFEÚ na účely vytvorenia ‚jednotného patentu‘ — Žaloba o neplatnosť z dôvodu neexistencie právomoci, zneužitia právomoci a porušenia zmlúv — Vytvorenie európskych titulov duševného vlastníctva — Článok 118 ZFEÚ — Výlučná alebo spoločná právomoc“

1. Španielske kráľovstvo (vec C-274/11) a Talianska republika (vec C-295/11) sa svojou žalobou domáhajú zrušenia rozhodnutia Rady 2011/167/EÚ z 10. marca 2011, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany².

I – Právny rámec

A – Primárne právo

1. Zmluva o Európskej únii

2. Článok 20 ods. 1 a 2 ZEÚ stanovuje:

„1. Členské štáty, ktoré majú v úmysle nadviazať medzi sebou posilnenú spoluprácu v rámci iných ako výlučných právomocí Únie, môžu využiť jej inštitúcie a vykonávať tieto právomoci uplatňovaním príslušných ustanovení zmlúv, v medziach a podľa postupov ustanovených v tomto článku a v článkoch 326 až 334 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Posilnená spolupráca je zameraná na podporu dosiahnutia cieľov Únie, ochranu jej záujmov a posilňovanie jej integračného procesu. Je vždy otvorená pre všetky členské štáty v súlade s článkom 328 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

2. Rozhodnutie, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca, prijme Rada ako poslednú možnosť, keď sa zistí, že ciele takejto spolupráce nemôže Únia ako celok dosiahnuť v primeranom čase, a za predpokladu, že sa na nej zúčastní najmenej deväť členských štátov. Rada sa uznáva v súlade s postupom ustanoveným v článku 329 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.“

¹ — Jazyk prednesu: francúzština.

² — Ú. v. EÚ L 76, s. 53, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“.

2. Zmluva o fungovaní Európskej únie

3. Článok 3 ods. 1 ZFEÚ stanovuje:

„Únia má výlučnú právomoc v týchto oblastiach:

- a) colná únia;
- b) ustanovenie pravidiel hospodárskej súťaže potrebných na fungovanie vnútorného trhu;
- c) menová politika pre členské štáty, ktorých menou je euro;
- d) ochrana morských biologických zdrojov v rámci spoločnej politiky rybného hospodárstva;
- e) spoločná obchodná politika.“

4. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 ZFEÚ:

„1. Únia vykonáva spoločne právomoc s členskými štátmi vtedy, keď na ňu zmluvy prenášajú právomoc, ktorá sa nevzťahuje na oblasti uvedené v článkoch 3 a 6.

2. Spoločné právomoci Únie a členských štátov sa uplatňujú v týchto hlavných oblastiach:

- a) vnútorný trh;

...“

5. Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na základe článku 329 ods. 1 ZFEÚ. Toto ustanovenie stanovuje:

„Členské štáty, ktoré si želajú nadviazať medzi sebou posilnenú spoluprácu v jednej z oblastí, na ktoré sa vzťahujú zmluvy, s výnimkou oblastí výlučnej právomoci a spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, predložia žiadosť Komisii a upresnia rozsah pôsobnosti a ciele navrhovanej posilnenej spolupráce. Komisia môže na tento účel predložiť návrh Rade. Ak Komisia návrh nepredloží, informuje dotknuté členské štáty o dôvodoch, prečo tak neurobila.

Povolenie nadviazať posilnenú spoluprácu uvedenú v prvom pododseku udeľuje Rada na návrh Komisie a po udelení súhlasu Európskeho parlamentu.“

6. Podľa článku 326 ZFEÚ každá posilnená spolupráca musí byť v súlade so Zmluvami a právom Únie. Takáto spolupráca nesmie narušiť vnútorný trh ani hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť. Tiež nesmie predstavovať prekážku alebo diskrimináciu v obchode medzi členskými štátmi, ani medzi nimi nesmie narušiť hospodársku súťaž.

7. Podľa článku 327 ZFEÚ:

„Každá posilnená spolupráca rešpektuje právomoci, práva a povinnosti tých členských štátov, ktoré sa jej nezúčastňujú. Takéto členské štáty nesmú brániť jej vykonávaniu zúčastnenými členskými štátmi.“

8. Článok 330 ZFEÚ navyše tiež v súvislosti s posilnenou spoluprácou stanovuje:

„Všetci členovia Rady sa môžu zúčastniť na jej rokovaní, ale hlasovania sa zúčastňujú len členovia Rady zastupujúci členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci.

Jednomyseľnosť predstavujú len hlasy zástupcov zúčastnených členských štátov.

Kvalifikovaná väčšina je vymedzená v súlade s článkom 238 ods. 3.“

B – *Napadnuté rozhodnutie*

9. Napadnutým rozhodnutím sa povoľuje nadviazanie posilnenej spolupráce na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany medzi 25 z 27 členských štátov Únie, pričom Španielske kráľovstvo a Talianska republika odmietli zúčastniť sa na nej.

10. Odôvodnenie 4 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„Na zasadnutí Rady 10. novembra 2010 bolo zaznamenané, že neexistuje jednomyseľnosť na pokračovanie rokovaní o navrhovanom nariadení o režime prekladov. Dňa 10. decembra 2010 sa potvrdilo, že existujú neprekonateľné ťažkosti znemožňujúce v súčasnosti i blízkej budúcnosti jednomyseľnosť. Keďže dohoda o navrhovanom nariadení o režime prekladov je potrebná pre konečnú dohodu o jednotnej patentovej ochrane v Únii, konštatuje sa, že cieľ vytvoriť jednotnú patentovú ochranu v Únii nebolo možné dosiahnuť v primeranom čase uplatnením príslušných ustanovení zmlúv.“

11. Podľa odôvodnení 6 až 16 napadnutého rozhodnutia:

- „(6) Posilnená spolupráca by mala poskytnúť potrebný právny rámec na vytvorenie jednotnej patentovej ochrany v zúčastnených členských štátoch a mala by umožniť podnikom v celej Únii zvýšiť ich konkurencieschopnosť tým, že budú môcť využiť jednotnú patentovú ochranu v zúčastnených členských štátoch a zároveň prispievať k vedeckému a technickému pokroku.
- (7) Posilnená spolupráca by sa mala zamerať na vytvorenie jednotného patentu, ktorý poskytne jednotnú ochranu na celom území zúčastnených členských štátov a ktorý by pre všetky tieto členské štáty udeľoval Európsky patentový úrad (EPÚ). Uplatniteľný režim prekladov by ako nevyhnutná súčasť jednotného patentu mal byť jednoduchý a nákladovo efektívny a mal by zodpovedať režimu, ktorý bol ustanovený v návrhu nariadenia Rady [(EÚ)] o režime prekladov pre patenty Európskej únie, ktorý predložila Komisia 30. júna 2010^[3], spolu s prvkami kompromisu, ktorý navrhlo predsedníctvo v novembri 2010 a ktorý získal v Rade širokú podporu. Režim prekladov by zachoval možnosť predloženia prihlášok patentov na EPÚ v akomkoľvek jazyku Únie a zaručil by náhradu nákladov spojených s prekladom prihlášok predložených v iných jazykoch ako v úradnom jazyku EPÚ. Patent s jednotným účinkom by sa mal udeliť len v jednom z úradných jazykov EPÚ tak, ako sa ustanovuje v Dohovore o udeľovaní európskych patentov^[4]... . Nevyžadovali by sa žiadne ďalšie preklady, pričom týmto nie sú dotknuté prechodné režimy, ktoré by boli primerané a ktoré by si dočasne vyžadovali ďalšie právne nezáväzné preklady len na informatívne účely. V každom prípade by sa prechodné režimy skončili, keď budú k dispozícii vysokokvalitné strojové preklady s výhradou objektívneho vyhodnotenia ich kvality. V prípade sporu by sa na majiteľa patentu mali vzťahovať záväzné povinnosti prekladu.
- (8) Podmienky ustanovené v článku 20 ZEÚ a v článkoch 326 [ZFEÚ] a 329 ZFEÚ sú splnené.

3 — KOM(2010) 350 v konečnom znení.

4 — Dohovor podpísaný 5. októbra 1973 v Mníchove, ktorý nadobudol platnosť 7. októbra 1977 (Európsky patentový dohovor, ďalej len „EPD“).

- (9) Oblasť, v ktorej by sa uskutočňovala posilnená spolupráca, ustanovenie opatrení na vytvorenie jednotného patentu poskytujúceho ochranu v celej Únii a zavedenie centralizovaných úprav povoľovania, koordinácie a dohľadu na úrovni Únie, je uvedená v článku 118 ZFEÚ ako jedna z oblastí, na ktorú sa vzťahujú Zmluvy.
- (10) Na zasadnutí Rady 10. novembra 2010 bolo zaznamenané a 10. decembra 2010 potvrdené, že cieľ vytvoriť jednotnú patentovú ochranu v rámci Únie nemôže Únia ako celok dosiahnuť v primeranom čase, a tak spĺňa požiadavky ustanovené v článku 20 ods. 2 ZEÚ na to, aby sa posilnená spolupráca prijala len ako posledná možnosť.
- (11) Posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany sa zameriava na podporu vedeckého a technického pokroku a fungovanie vnútorného trhu. Vytvorenie jednotnej patentovej ochrany pre skupinu členských štátov by zlepšilo úroveň patentovej ochrany poskytnutím možnosti získať rovnakú patentovú ochranu na celom území zúčastnených členských štátov a odstránilo by náklady a zložitosť pre tieto územia. Takto podporuje dosiahnutie cieľov Únie, chráni jej záujmy a posilňuje jej integračný proces v súlade s článkom 20 ods. 1 ZEÚ.
- (12) Vytvorenie jednotnej patentovej ochrany nie je zahrnuté do zoznamu výlučných právomocí Únie ustanovených v článku 3 ods. 1 ZFEÚ. Právnym základom na vytvorenie európskych právnych titulov je článok 118 ZFEÚ, ktorý je zahrnutý do kapitoly 3 (Aproximácia práva) hlavy VII (Spoločné pravidlá pre hospodársku súťaž, zdaňovanie a aproximáciu práva) a konkrétne sa odvoláva na vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu, čo je jednou zo spoločných právomocí Únie podľa článku 4 ZFEÚ. Vytvorenie jednotnej patentovej ochrany vrátane príslušného režimu prekladov preto patrí do rámca iných ako výhradných právomocí Únie.
- (13) Posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany je v súlade so Zmluvami a právom Únie a neoslabuje vnútorný trh ani hospodársku, sociálnu alebo územnú súdržnosť. Nepredstavuje prekážku alebo diskrimináciu v obchode medzi členskými štátmi a nenarúša hospodársku súťaž medzi nimi.
- (14) Posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany rešpektuje právomoci, práva a povinnosti nezúčastnených členských štátov. Možnosť získať jednotnú patentovú ochranu na územiach zúčastnených členských štátov nemá vplyv na dostupnosť alebo podmienky patentovej ochrany na územiach nezúčastnených členských štátov. Okrem toho podniky z nezúčastnených členských štátov by mali mať možnosť získať jednotnú patentovú ochranu na území zúčastnených členských štátov za rovnakých podmienok ako podniky zo zúčastnených členských štátov. Existujúce pravidlá nezúčastnených členských štátov, ktoré určujú podmienky na získanie patentovej ochrany na ich území, zostávajú nedotknuté.
- (15) Posilnená spolupráca najmä na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany by bola v súlade s právom Únie týkajúcim sa patentov, keďže posilnená spolupráca by rešpektovala už predtým existujúce *acquis*.
- (16) Posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany je vždy otvorená všetkým členským štátom ochotným dodržiavať akty už prijaté v tomto rámci v súlade s článkom 328 ZFEÚ, ak budú dodržané všetky podmienky účasti ustanovené v tomto rozhodnutí.“

II – Návrhy účastníkov konania

A – Vo veci C-274/11

12. Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

13. Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol žalobu a
- uložil Španielskemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.

B – Vo veci C-295/11

14. Talianska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

15. Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol žalobu a
- uložil Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

16. Pokiaľ ide o vec C-274/11, prvým uznesením predsedu Súdneho dvora z 27. októbra 2011 bol povolený vstup Talianskej republiky do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Španielskeho kráľovstva a vstup Poľskej republiky do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Rady. Druhým uznesením predsedu Súdneho dvora z toho istého dňa bol povolený vstup Lotyšskej republiky, Írska, Komisie, Spolkovej republiky Nemecko, Parlamentu, Belgického kráľovstva, Švédskeho kráľovstva, Holandského kráľovstva, Českej republiky, Maďarska, Francúzskej republiky, ako aj Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Rady.

17. Pokiaľ ide o vec C-295/11, uznesením predsedu Súdneho dvora z 13. októbra 2011 bol povolený vstup Španielskeho kráľovstva do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Talianskej republiky a vstup Lotyšskej republiky, Írska, Spolkovej republiky Nemecko, Holandského kráľovstva, Belgického kráľovstva, Švédskeho kráľovstva, Parlamentu, Komisie, Českej republiky, Francúzskej republiky, Maďarska, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, ako aj Poľskej republiky do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Rady.

18. Uznesením predsedu Súdneho dvora z 10. júla 2012 boli veci C-274/11 a C-295/11 spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

III – O žalobách

19. Podľa môjho názoru Španielske kráľovstvo a Talianska republika uvádzajú na podporu svojich žalôb šesť žalobných dôvodov.

20. V rámci prvého žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo a Talianska republika tvrdia, že Rada nemala právomoc nadviazať posilnenú spoluprácu. Podľa ich názoru táto právomoc prináleží výlučne Únii. Prijatím napadnutého rozhodnutia bol preto údajne porušený článok 20 ods. 1 ZFEÚ, ktorý stanovuje možnosť nadviazať posilnenú spoluprácu len v rámci iných ako výlučných právomocí Únie.

21. V rámci druhého žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo a Talianska republika tvrdia, že prijatie rozhodnutia, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej patentovej ochrany, predstavuje zneužitie právomoci. Domnievajú sa, že na rozdiel od toho, čo stanovuje článok 20 ZFEÚ, skutočným cieľom tohto rozhodnutia nebolo dospieť k integrácii všetkých členských štátov prostredníctvom viacrýchlostnej integrácie, ale vylúčiť Španielske kráľovstvo a Taliansku republiku z rokovaní o otázke jazykového režimu tohto patentu.

22. V rámci tretieho žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo vytýka Rade, že nezohľadnila súdny systém Únie, keďže v napadnutom rozhodnutí neupravila plánovaný súdny režim v oblasti jednotného patentu.

23. V rámci štvrtého žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo a Talianska republika tvrdia, že Rada prijatím napadnutého rozhodnutia porušila podmienku poslednej možnosti stanovenú v článku 20 ods. 2 ZFEÚ.

24. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 118 prvého odseku ZFEÚ a článku 326 ZFEÚ a článku 20 ods. 1 prvého pododseku ZFEÚ. Španielske kráľovstvo a Talianska republika najmä tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 326 ZFEÚ, keďže údajne narúša vnútorný trh, ako aj hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť, predstavuje prekážku a diskrimináciu v obchode medzi členskými štátmi a narúša hospodársku súťaž medzi nimi.

25. Španielske kráľovstvo napokon v rámci šiesteho žalobného dôvodu tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nerešpektuje články 327 ZFEÚ a 328 ZFEÚ. Na jednej strane ho totiž toto rozhodnutie núti vzdať sa práva, ktoré mu priznáva článok 65 EPD, vyžadovať preklad patentového spisu do španielčiny na to, aby mal patent právne účinky v Španielsku, a na druhej strane podmienka otvorenia posilnenej spolupráce členským štátom, ktoré sa na nej nezúčastňujú, stanovená v článku 328 ZFEÚ údajne nie je dodržaná, keďže táto spolupráca stanovuje jazykový režim, ktorý Španielske kráľovstvo nemôže akceptovať.

A – Úvodné poznámky

26. Po prvý raz od vytvorenia mechanizmu posilnenej spolupráce Amsterdamskou zmluvou má Súdny dvor preskúmať zákonnosť rozhodnutia, ktorým sa povoľuje taká spolupráca. Na tento účel bude musieť vymedziť kontúry kontroly dodržiavania podmienok povoľovania s cieľom overiť zákonnosť tejto spolupráce.

27. Podľa môjho názoru táto kontrola musí byť obmedzená. Ako totiž uviedol generálny advokát Jacobs, „je dôležité mať na zreteli obmedzenia kontrolnej právomoci Súdneho dvora vo vzťahu k legislatívnym opatreniam prijatým Radou. Tieto obmedzenia vyplývajú zo základnej zásady delby moci v rámci Spoločenstiev. V prípade, ak boli Rade Zmluvou zverené široké zákonodarné právomoci, neprináleží Súdnemu dvoru, aby nahrádzal posúdenie Rady týkajúce sa hospodárskej situácie alebo potreby alebo vhodnosti prijatých opatrení svojím posúdením. Ak by to urobil, prisvojil by si zákonodarnú úlohu Rady tým, že by nanútil svoj vlastný názor na hospodársku politiku, ktorú majú

Spoločenstvá sledovať“⁵.

28. V prejednávacom prípade rozhodnutie nadviazať posilnenú spoluprácu prináleží Rade, ktorá udeľuje povolenie na návrh Komisie a po udelení súhlasu Parlamentu.⁶ V rámci tohto postupu tieto inštitúcie musia posúdiť účinky posilnenej spolupráce na základe mnohých faktorov, vyvážiť jednotlivé dotknuté záujmy a prijať politické rozhodnutia, ktoré spadajú do ich vlastnej zodpovednosti. Práve vzhľadom na tieto faktory Rada posúdi, či je posilnená spolupráca primeraným opatrením na podporu dosiahnutia cieľov Únie, ochranu jej záujmov a posilňovanie jej integračného procesu, ako sa uvádza v článku 20 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ.

29. Súdny dvor v tejto súvislosti vždy priznal normotvorcovi Únie širokú diskrečnú právomoc, pokiaľ ide o povahu a dosah opatrení, ktoré sa majú prijať v oblastiach činnosti Únie. Súdny dvor v takom prípade len preskúma, či sa normotvorca Únie pri výkone tejto rozhodovacej právomoci nedopustil zjavne nesprávneho posúdenia alebo zneužitia právomoci alebo či zjavne neprekročil hranice svojej diskrečnej právomoci.⁷

30. Súdny dvor teda bude podľa môjho názoru musieť vykonať svoje preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na tieto úvahy.

B – O žalobnom dôvode založenom na neexistencii právomoci na nadviazanie posilnenej spolupráce na účely vytvorenia jednotného patentu

1. Tvrdenia účastníkov konania

31. Španielske kráľovstvo a Talianska republika zastávajú názor, že napadnuté rozhodnutie nerešpektuje článok 20 ods. 1 ZEÚ. Domnievajú sa totiž, že oblasť, v ktorej by sa vykonávala posilnená spolupráca a ktorá je podľa odôvodnenia 9 napadnutého rozhodnutia určená článkom 118 ZFEÚ, nespadá do spoločných právomocí Únie a členských štátov uvedených v článku 4 ZFEÚ, ale do výlučných právomocí Únie podľa článku 3 ods. 1 písm. b) ZFEÚ, teda do ustanovenia pravidiel hospodárskej súťaže potrebných na fungovanie vnútorného trhu. Vzhľadom na to, že článok 20 ods. 1 ZEÚ vylučuje akúkoľvek posilnenú spoluprácu v oblasti výlučných právomocí Únie, teda údajne nie je možné zaviesť posilnenú spoluprácu týkajúcu sa vytvorenia jednotného patentu.

32. Podľa Talianskej republiky články 3 ZFEÚ až 6 ZFEÚ obsahujú len demonštratívny opis oblastí právomoci Únie. Skutočný rozsah každej právomoci treba údajne určiť so zreteľom na ustanovenia zmlúv týkajúce sa každej oblasti, ako to podľa jej názoru stanovuje článok 2 ods. 6 ZFEÚ.

33. Španielske kráľovstvo a Talianska republika ďalej tvrdia, že hoci článok 118 ZFEÚ odkazuje na vytváranie a fungovanie vnútorného trhu a hoci je zaradený do kapitoly 3 – týkajúcej sa aproximácie práva – hlavy VII tretej časti, ktorá sa týka spoločných pravidiel pre hospodársku súťaž, zdaňovanie a aproximáciu práva, tento článok nepriznáva Únii všeobecnú harmonizačnú právomoc v oblasti práv duševného vlastníctva na účely zabezpečenia ich jednotnej ochrany na vnútornom trhu, ale konkrétnu

5 — Pozri bod 23 návrhov prednesených vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 17. júla 1997, SAM Schiffahrt a Stapf (C-248/95 a C-249/95, Zb. s. I-4475).

6 — Pozri článok 329 ods. 1 druhý pododsek ZFEÚ.

7 — Pozri najmä rozsudky z 18. marca 1975, Deuka (78/74, Zb. s. 421, bod 9); zo 17. mája 1988, Erpelding (84/87, Zb. s. 2647, bod 27); z 12. septembra 1996, Fattoria autonoma tabacchi a i. (C-254/94, C-255/94 a C-269/94, Zb. s. I-4235, bod 56); zo 17. júla 1997, National Farmers' Union a i. (C-354/95, Zb. s. I-4559, bod 50), a zo 14. decembra 2004, Swedish Match (C-210/03, Zb. s. I-11893, bod 48 a citovanú judikatúru). Pozri v tomto zmysle tiež rozsudok z 15. októbra 2009, Enviro Tech (Europe) (C-425/08, Zb. s. I-10035, bod 47 a citovanú judikatúru).

právomoc na zavedenie centralizovaných úprav povoľovania, koordinácie a dohľadu na úrovni Únie. Oblasť dotknutá v článku 118 ZFEÚ teda údajne predstavuje pravidlo hospodárskej súťaže potrebné na fungovanie vnútorného trhu, a preto spadá do výlučnej právomoci Únie uvedenej v článku 3 ods. 1 písm. b) ZFEÚ.

34. Španielske kráľovstvo dodáva, že vzhľadom na to, že patenty predstavujú výhradné a výlučné práva, priznávajú svojmu držiteľovi monopol a z tohto dôvodu obmedzujú slobodnú hospodársku súťaž a voľný pohyb výrobkov a služieb. Táto skutočnosť teda údajne nasvedčuje tomu, že vytvorenie jednotného patentu súvisí s ustanovením pravidiel hospodárskej súťaže potrebných na fungovanie vnútorného trhu.

35. Talianska republika sa napokon domnieva, že vytvorenie novej právnej formy na úrovni Únie, ako to stanovuje článok 118 ZFEÚ, nespadá do právomoci členských štátov. Na podporu tohto tvrdenia uvádza, že ak by sa vychádzalo z toho, že posilnenú spoluprácu možno zaviesť na základe článku 118 ZFEÚ, znamenalo by to pripustiť možnosť koexistencie viacerých európskych titulov na území Únie. Toto ustanovenie, ktorého cieľom je zabezpečiť existenciu jediného titulu spôsobilého zaručiť jednotnú ochranu práv duševného vlastníctva v Únii, by teda bolo zbavené akéhokoľvek potrebného účinku. Táto analýza údajne preukazuje, že oblasť dotknutá v článku 118 ZFEÚ skutočne patrí do oblasti výlučnej právomoci Únie.

36. Rada poznamenáva, že pravidlá týkajúce sa ochrany práv duševného vlastníctva sa týkajú vnútorného trhu a že v tejto oblasti má Únia v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) ZFEÚ spoločnú právomoc. Keďže v článku 118 ZFEÚ je výslovne spomenuté vytváranie a fungovanie vnútorného trhu, oblasť, ktorá je predmetom posilnenej spolupráce podľa napadnutého rozhodnutia, spadá do spoločnej právomoci Únie a členských štátov.

37. Rada sa navyše domnieva, že výlučnú právomoc Únie neurčuje povaha opatrení prijatých Úniou, teda harmonizačné opatrenie, vytvorenie európskeho titulu alebo uzatvorenie medzinárodnej zmluvy, ale oblasť, do ktorej tieto opatrenia spadajú.

38. Okrem toho Rada poznamenáva, že hlava VII tretej časti ZFEÚ nazvaná „Spoločné pravidlá pre hospodársku súťaž, zdaňovanie a aproximáciu práva“ obsahuje tri kapitoly, a to kapitolu 1 nazvanú „Pravidlá hospodárskej súťaže“, kapitolu 2 nazvanú „Daňové ustanovenia“ a kapitolu 3 nazvanú „Aproximácia práva“, pričom článok 118 ZFEÚ je zaradený to tejto poslednej uvedenej kapitoly. Rada navyše konštatuje, že kapitola 1 nazvaná „Pravidlá hospodárskej súťaže“ neobsahuje nijaký právny základ na vytvorenie titulov duševného vlastníctva. Vytvorenie týchto titulov, ako to vyplýva z posilnenej spolupráce, teda údajne spadá len do oblasti vnútorného trhu, v ktorej sa uplatňuje spoločná právomoc Únie a jej členských štátov.

39. Vedľajší účastníci, ktorí vstúpili do konania na podporu návrhov Rady, sa v celom rozsahu stotožňujú s jej tvrdeniami. Komisia a Spojené kráľovstvo sa osobitne domnievajú, že Talianska republika si zamieňa *povahu* právomocí priznaných Únii a *nástroje* stanovené na výkon týchto právomocí. Komisia v tejto súvislosti zastáva názor, že skutočnosť, že také opatrenie, akým je jednotný patent, môže prijať len Únia, nevyhnutne neznamena výlučnú právomoc. Ide údajne len o to, či si členské štáty v danej oblasti ponechali právomoci konať, alebo či zverili len Únii právomoc vykonávať legislatívnu činnosť a prijímať záväzné akty.

2. Moje posúdenie

40. Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neexistenciu spoločných právomocí Únie a členských štátov na zavedenie posilnenej spolupráce v oblasti jednotného patentu. V podstate sa domnievajú, že vytvorenie takého patentu spadá do výlučných právomocí Únie, keďže je údajne súčasťou pravidiel hospodárskej súťaže potrebných na fungovanie vnútorného trhu.

41. S uvedenou analýzou nesúhlasím, a to z týchto dôvodov.

42. Pred podpísaním Lisabonskej zmluvy sa tvorcovia predchádzajúcich zmlúv nezaoberali otázkou rozdelenia právomocí medzi Úniou a členské štáty. Nanajvýš bolo uvedené, že Spoločenstvo koná v medziach právomocí vymedzených Zmluvami a cieľov, ktoré sú v nich zakotvené, a že v oblastiach, ktoré nepatria do jeho výlučnej právomoci, Spoločenstvo vyvíja činnosť v súlade so zásadou subsidiarity len vtedy a len v takom rozsahu, pokiaľ ciele navrhovanej činnosti nemôžu byť uspokojivo dosiahnuté členskými štátmi.

43. Na zasadnutiach Európskej rady v Nice v roku 2000 a v Laekene v roku 2001 členské štáty jasne vyjadrili svoje želanie objasniť rozdelenie právomocí medzi Úniou a členské štáty.⁸ Európska rada, ktorá túto tému zaradila medzi štyri hlavné témy diskusií, vo Vyhlásení z Laekenu o budúcnosti Európskej únie⁹ konštatovala, že treba objasniť rozdelenie právomocí medzi Úniou a členské štáty, zjednodušiť ho a prispôbiť ho vzhľadom na nové výzvy, ktorým Únia čelí. Ďalej uviedla, že prvá skupina otázok, ktoré si treba položiť, sa týka spôsobu zvyšovania transparentnosti tohto rozdelenia. Na tento účel položila otázku, či je možné stanoviť jednoznačnejší rozdiel medzi tromi druhmi právomocí, konkrétne medzi výlučnými právomocami Únie, právomocami členských štátov a spoločnými právomocami Únie a týchto štátov.¹⁰

44. Táto vôľa sa následne prejavila v Lisabonskej zmluve, ktorá vytvára skutočnú kategorizáciu právomocí, pričom jednoznačne rozlišuje právomoci Únie a členských štátov¹¹ v súlade so zásadou prenesenia právomocí¹². V článku 1 ZFEÚ sa uvádza, že „táto zmluva upravuje fungovanie Únie a vymedzuje oblasti, rozsah a spôsob výkonu jej právomocí“. V tejto súvislosti je hlava I prvej časti uvedenej Zmluvy úplne jednoznačná, keďže je nazvaná „Druhy a oblasti právomocí Únie“. Pod týmto nadpisom článok 2 ods. 1 ZFEÚ stanovuje, že „ak zmluvy prenesú na Úniu výlučnú právomoc v určitej oblasti, len Únia môže vykonávať legislatívnu činnosť a prijímať právne záväzné akty“.

45. Tieto oblasti sú vymenované v článku 3 ods. 1 ZFEÚ, v ktorom je okrem iného uvedené ustanovenie pravidiel hospodárskej súťaže potrebných na fungovanie vnútorného trhu.

46. V článku 4 ods. 2 ZFEÚ, ktorý je tiež súčasťou hlavy I prvej časti uvedenej Zmluvy, sú uvedené hlavné oblasti, v ktorých sa uplatňujú spoločné právomoci Únie a členských štátov. Podľa písmena a) tohto ustanovenia medzi tieto oblasti patrí aj vnútorný trh.

47. Vzhľadom na tieto skutočnosti je jasné, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Španielske kráľovstvo a Talianska republika, výlučná alebo spoločná povaha právomocí nezávisí od toho, či má Únia ako jediná právomoc prijať opatrenie s účinkom na celom území Únie, ale od toho, do ktorej oblasti patrí navrhované opatrenie.

48. V tejto súvislosti sa na rozdiel od toho, čo tvrdí Španielske kráľovstvo a Talianska republika, domnievam, že Zmluva o fungovaní Európskej únie stanovuje taxatívny, a nie iba demonštratívny výpočet oblastí patriacich do výlučnej právomoci Únie.

8 — Pozri v tejto súvislosti sprievodný list predsedníctva z 15. mája 2002 o vymedzení právomocí medzi Európskou úniou a členskými štátmi – Súčasný systém, problematika a možné prístupy (CONV 47/02). Otázka vymedzenia týchto právomocí mala byť najmä reakciou na výhrady uvedené samotnými členskými štátmi, ktoré sa domnievali, že Únia má zasahovať do niektorých oblastí menej a do iných viac (bod 1).

9 — Vyhlásenie prijaté 15. decembra 2001.

10 — Pozri tiež vyhlásenie č. 23 o budúcnosti Únie, pripojené k zmluve z Nice.

11 — Pozri v tejto súvislosti BLANQUET, M.: *Compétences de l'Union*. In: *Jurisclasseur Europe*, zväzok 170.

12 — Pozri článok 5 ods. 1 ZFEÚ.

49. Znenie článku 3 ods. 1 ZFEÚ pri porovnaní so znením článku 4 ods. 2 ZFEÚ totiž svedčí o tom, že do výlučnej právomoci Únie patria len oblasti, ktoré sú v ňom vymenované. V prvom uvedenom ustanovení sa uvádza, že „Únia má výlučnú právomoc v *týchto oblastiach*“¹³, a článok 4 ods. 2 ZFEÚ, ktorý upravuje oblasti, v ktorých sa uplatňujú spoločné právomoci Únie a členských štátov, stanovuje, že „spoločné právomoci Únie a členských štátov sa uplatňujú v *týchto hlavných oblastiach*“¹⁴. Z tejto poslednej uvedenej vety vyplýva, že tvorcovia Zmluvy o fungovaní Európskej únie do zoznamu uvedeného v článku 4 ods. 2 ZFEÚ nezaradili všetky dotknuté oblasti, ale sa zamerali na hlavné oblasti. Takýto zámer sa v článku 3 ods. 1 ZFEÚ neobjavuje.

50. Článok 4 ods. 1 ZFEÚ tiež potvrdzuje túto analýzu, keďže stanovuje, že „Únia vykonáva spoločne právomoc s členskými štátmi vtedy, keď na ňu zmluvy prenášajú právomoc, ktorá sa nevzťahuje na oblasti uvedené v článkoch 3 [ZFEÚ] a 6 [ZFEÚ]“. Keďže právomoci možno označiť za spoločné, pokiaľ nie sú výlučné, výlučné právomoci musia byť jednoznačne vymedzené.

51. Okrem toho taxatívna povaha zoznamu oblastí, v ktorých má Únia výlučnú právomoc, je podľa môjho názoru v súlade so zásadou prenesenia právomocí stanovenou v článku 5 ZEÚ. Podľa tejto zásady Únia koná len v medziach právomocí, ktoré na ňu preniesli členské štáty v Zmluvách, a právomoci, ktoré na Úniu neboli prenesené, zostávajú právomocami členských štátov.

52. Táto analýza navyše vyznieva v zmysle vôle tvorcov zmlúv objasniť rozdelenie právomocí medzi Úniou a členské štáty, ako som to uviedol v bodoch 42 až 44 týchto návrhov.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je na určenie, či vytvorenie jednotného patentu tak, ako je upravené v článku 118 ZFEÚ, patrí do výlučnej právomoci Únie alebo do spoločnej právomoci Únie a členských štátov, potrebné preskúmať oblasť, do ktorej patrí vytvorenie takeého titulu.

54. Už zo znenia tohto ustanovenia podľa môjho názoru nepochybne vyplýva, že vytvorenie európskeho titulu duševného vlastníctva sa týka vnútorného trhu. Znenie uvedeného ustanovenia je totiž podľa môjho názoru jednoznačné, keďže stanovuje, že tento titul sa má vytvoriť „v rámci vytvárania alebo fungovania vnútorného trhu“.

55. Okrem toho je nesporné, že zjednocovanie duševného vlastníctva má významný vplyv na dodržiavanie základných zásad vnútorného trhu. Navyše je zrejmé, že normotvorca Únie pri prijímaní aktov týkajúcich sa duševného vlastníctva vždy sledoval cieľ spočívajúci vo vytvorení a riadnom fungovaní vnútorného trhu.¹⁵ V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku, ktorý sa týkal patentovateľnosti vynálezov využívajúcich embryonálne kmeňové bunky, poukázal na skutočnosť, že rozdiely týkajúce sa vymedzenia tohto pojmu by mali za následok narušenie riadneho fungovania vnútorného trhu, ktoré je cieľom smernice 98/44.¹⁶

56. Cieľom zavedenia jednotného patentu je teda podľa môjho názoru skutočne dosiahnuť ciele zmlúv tak, ako sú uvedené v článku 3 ods. 3 ZEÚ a článku 26 ZFEÚ, teda vytvorenie a riadne fungovanie vnútorného trhu.

13 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

14 — To isté.

15 — Pozri najmä odôvodnenie 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/44/ES zo 6. júla 1998 o právnej ochrane biotechnologických vynálezov (Ú. v. ES L 213, s. 13; Mim. vyd. 13/020, s. 395); odôvodnenie 4 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142), ako aj odôvodnenia 1 a 3 smernice 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

16 — Pozri rozsudok z 18. októbra 2011, Brüstle (C-34/10, Zb. s. I-9821, body 27 a 28).

57. Španielske kráľovstvo a Talianska republika však tvrdia, že hoci vytvorenie takého patentu je skutočne potrebné na riadne fungovanie vnútorného trhu, nič to nemení na tom, že v skutočnosti údajne spadá do ustanovenia pravidiel hospodárskej súťaže, a teda podľa článku 3 ods. 1 písm. b) ZFEÚ patrí do výlučnej právomoci Únie. S takýmto tvrdením sa nemôžem stotožniť.

58. V súlade s článkom 2 ods. 6 ZFEÚ rozsah a spôsob vykonávania právomocí Únie je upravený ustanoveniami zmlúv pre každú oblasť. Na určenie presného obsahu oblasti je teda potrebné vychádzať z relevantných ustanovení Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Pokiaľ ide o pravidlá hospodárskej súťaže tak, ako sú stanovené v článku 3 ods. 1 písm. b) ZFEÚ, ide o články 101 ZFEÚ až 109 ZFEÚ.

59. Tieto pravidlá sú vymedzené v Zmluve o fungovaní Európskej únie. Hlava VII tretej časti tejto Zmluvy totiž upravuje spoločné pravidlá pre hospodársku súťaž, zdaňovanie a aproximáciu práva. Kapitola 1 tejto hlavy nazvaná „Pravidlá hospodárskej súťaže“ sa delí na dva oddiely, z ktorých prvý sa týka pravidiel uplatňovaných na podniky a druhý pomoci poskytovanej štátmi. Medzi pravidlá hospodárskej súťaže teda patria pravidlá medzi podnikmi a pravidlá týkajúce sa správania členských štátov, ktoré podporujú tieto podniky prostredníctvom štátnej pomoci. Treba konštatovať, že v článkoch 101 ZFEÚ až 109 ZFEÚ sa vôbec nespomína vytvorenie titulu duševného vlastníctva.

60. Nespochybnujem skutočnosť, ktorú uviedlo Španielske kráľovstvo, že duševné vlastníctvo vo všeobecnosti a konkrétne patent poskytujú svojmu držiteľovi vzhľadom na ich povahu monopol, ktorý ovplyvňuje hospodársku súťaž. Súdny dvor navyše v súvislosti s ochrannou známkou Spoločenstva pripustil, že ochranná známka plní úlohu základného prvku systému neskreslenej hospodárskej súťaže, ktorý Zmluva o fungovaní Európskej únie zamýšľa zaviesť.¹⁷ Je pravda, že práva, ktoré vyplývajú z vlastníctva patentu, môžu ovplyvniť obchod s tovarom a službami, ako aj konkurenčné vzťahy v rámci vnútorného trhu. Skutočnosť, že právny titul, akým je jednotný patent, môže mať vplyv na vnútorný trh, však nestačí na to, aby sa považoval za titul, ktorý patrí do oblasti pravidiel hospodárskej súťaže v zmysle primárneho práva a konkrétnejšie v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) ZFEÚ.

61. Napokon podľa Talianskej republiky vytvorenie jednotného patentu nepredstavuje harmonizáciu alebo aproximáciu vnútroštátnych predpisov, ako to vyplýva z kapitoly, ktorej je článok 118 ZFEÚ súčasťou, ale vytvorenie nového európskeho právneho titulu, ktorý doplní existujúce vnútroštátne tituly. Vzhľadom na to, že Únia ako jediná môže skutočne prijať opatrenia týkajúce sa vytvorenia jednotného patentu s účinkami na celom území členských štátov, jeho vytvorenie údajne nevyhnutne patrí do výlučnej právomoci Únie.

62. Podľa môjho názoru táto skutočnosť nie je relevantná na určenie právomoci Únie. Článok 5 ods. 3 ZEÚ stanovuje, že podľa zásady subsidiarity koná Únia v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučnej právomoci – teda v oblastiach patriacich do spoločnej právomoci –, len v takom rozsahu a vtedy, ak ciele navrhovanej činnosti nemôžu uspokojivo dosiahnuť členské štáty, ale ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. O výlučnú právomoc teda nejde preto, lebo sledované ciele nemôžu dosiahnuť členské štáty.

63. Je pravda, že v tejto súvislosti možno namietť rozsudkom z 2. mája 2006, Parlament/Rada¹⁸, v ktorom Súdny dvor uznal, že vytvorenie novej právnej formy na úrovni Únie nepredstavuje aproximáciu vnútroštátnych právnych predpisov, ale je nadradené týmto právnym predpisom, v dôsledku čoho je použitie článku 114 ZFEÚ ako právneho základu vylúčené.¹⁹

17 — Pozri rozsudky z 26. apríla 2007, Alcon/ÚHVT (C-412/05 P, Zb. s. I-3569, bod 54), a zo 14. septembra 2010, Lego Juris/ÚHVT (C-48/09 P, Zb. s. I-8403, bod 38).

18 — C-436/03, Zb. s. I-3733.

19 — Body 36 až 44.

64. Podľa môjho názoru však treba posúdiť kontext uvedeného rozsudku. Vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, išlo o určenie vhodného právneho základu, na základe ktorého bolo možné schváliť vytvorenie novej formy európskeho družstva, keďže nijaké ustanovenie Zmluvy neposkytuje na tento účel osobitný právny základ. Súdny dvor pripomenul, že v stanovisku 1/94 z 15. novembra 1994²⁰ pripustil možnosť použiť článok 352 ZFEÚ na vytvorenie nových titulov duševného vlastníctva, keďže článok 114 ZFEÚ nie je vhodné ustanovenie vzhľadom na to, že jeho cieľom je aproximácia právnych predpisov, a preto nepredpokladá vytvorenie nového titulu duševného vlastníctva, ale harmonizáciu.²¹ Z toho vyvodil, že článok 114 ZFEÚ nemôže predstavovať vhodný právny základ na prijatie nariadenia, ktorým sa vytvára nová právna forma európskeho družstva, ktoré bolo správne prijaté na základe článku 352 ZFEÚ, keďže v prípade tohto nariadenia, ktoré nezasahuje do existencie rôznych vnútroštátnych právnych úprav, nemožno konštatovať, že jeho cieľom je aproximovať právne predpisy členských štátov týkajúce sa družstiev, pretože jeho cieľom je vytvorenie novej formy družstva, ktorá je nadradená vnútroštátnym formám.

65. Podľa môjho názoru z už citovaného rozsudku Parlament/Rada nemožno vyvodiť, že vytvorenie titulov duševného vlastníctva nepatrí do spoločnej právomoci Únie a členských štátov. Vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, totiž išlo o určenie toho, či vzhľadom na neexistenciu osobitného základu bol vhodným právnym základom na vytvorenie európskeho družstva článok 114 ZFEÚ alebo článok 352 ZFEÚ.

66. V prejednávanych veciach však nejde o taký prípad. Od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy článok 118 ZFEÚ priznáva vhodný právny základ na vytvorenie titulov duševného vlastníctva a toto ustanovenie sa výslovne týka oblasti vytvárania alebo fungovania vnútorného trhu, ktorá patrí do spoločnej právomoci Únie a členských štátov.

67. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor zamietol žalobný dôvod založený na neexistencii právomoci na nadviazanie posilnenej spolupráce na účely vytvorenia jednotného patentu ako nedôvodný.

C – O žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci

1. Tvrdenia účastníkov konania

68. Španielske kráľovstvo a Talianska republika sa domnievajú, že o posilnenej spolupráci povolenej napadnutým rozhodnutím sa rozhodlo s cieľom vylúčiť ich z rokovaní týkajúcich sa jednotného patentu a jeho jazykového režimu a ukončiť tieto rokovania. Zastávajú názor, že Rada si namiesto dosiahnutia cieľa spočívajúceho v integrácii, ku ktorému musí smerovať mechanizmus posilnenej spolupráce, zvolila riešenie spočívajúce vo vylúčení.

69. Talianska republika navyše tvrdí, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté s cieľom obísť pravidlo jednomyseľnosti stanovené v článku 118 druhom odseku ZFEÚ týkajúce sa jazykových režimov európskych titulov duševného vlastníctva. Posilnená spolupráca povolená v tomto rozhodnutí má teda údajne za následok buď vylúčenie možnosti vytvoriť jednotný európsky patent, keďže tento patent má účinok len na území zúčastnených členských štátov, alebo donútenie Španielskeho kráľovstva a Talianskej republiky, aby si zvolili jazykový režim, ktorý si nechcú zvoliť. Talianska republika okrem toho tvrdí, že v dôsledku namietaného prekročenia právomoci údajne nebol zohľadnený zmysel článku 118 druhého odseku ZFEÚ, čo predstavuje porušenie článku 326 prvého odseku ZFEÚ, ktorý stanovuje, že posilnená spolupráca musí byť v súlade so Zmluvami a právom Únie.

²⁰ — Zb. s. I-5267.

²¹ — Bod 59.

70. Okrem toho Španielske kráľovstvo uvádza, že v jeho prípade neexistuje ani nedostatočná ochota prijať záväzky a právomoci, ktoré vyplývajú z režimu jednotného patentu, ani nedostatok politickej vôle na ich prijatie. Len jazykový režim bol pre Španielske kráľovstvo neprekonateľnou prekážkou, keďže nebolo ochotné akceptovať jazykový režim navrhnutý Komisiou. Napadnuté rozhodnutie teda údajne nemá iný účinok ako vylúčenie Španielskeho kráľovstva z rokovaní o tejto otázke a obídenie tejto prekážky.

71. Španielske kráľovstvo sa napokon domnieva, že posilnená spolupráca povolená napadnutým rozhodnutím je v skutočnosti osobitnou dohodou v zmysle článku 142 EPD. Podľa tohto ustanovenia „skupina zmluvných štátov, ktorá v osobitnej dohode stanovila, že európsky patent udelený pre tieto štáty má na celom ich území jednotnú povahu, môže stanoviť, že európsky patent možno udeliť iba spoločne pre všetky tieto štáty“. Podľa Španielskeho kráľovstva je mechanizmus stanovený medzinárodným právom, v tomto prípade EPD, zavedený do práva Únie a prezentuje sa ako posilnená spolupráca. Preto táto spolupráca údajne bola použitá na iné účely ako tie, ktoré stanovujú Zmluvy.

72. Rada v prvom rade zastáva názor, že neúčast' Španielskeho kráľovstva na posilnenej spolupráci je len dôsledkom jeho vlastného rozhodnutia a že Rada vôbec nechcela vylúčiť Španielske kráľovstvo a Taliansku republiku z tejto spolupráce. Rada uvádza, že uvedená spolupráca je podľa odôvodnenia 16 napadnutého rozhodnutia vždy otvorená týmto dvom členským štátom.

73. Rada ďalej poznamenáva, že posilnená spolupráca je správne zavedená, ak nie je možné dospieť k dohode so všetkými členskými štátmi. Jej cieľom teda nie je vylúčiť niektoré členské štáty. Rada navyše zdôrazňuje, že nadviazanie posilnenej spolupráce vôbec nepodlieha dohode všetkých členských štátov, pokiaľ Zmluvy výslovne nestanovujú výnimku, najmä ak sa posilnená spolupráca týka oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky podľa článku 329 ods. 2 ZFEÚ.

74. V súvislosti s tvrdením, že účinkom napadnutého rozhodnutia je obídenie pravidla jednomyselnosti stanoveného v článku 118 druhom odseku ZFEÚ, Rada sa domnieva, že skutočnosť, že sa vyžaduje len jednomyselnosť členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci, je nevyhnutným dôsledkom stanoveným Zmluvami pri vytvorení takej spolupráce, a najmä článkom 330 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že jednomyselnosť predstavujú len hlasy zástupcov zúčastnených členských štátov.

75. Pokiaľ ide o tvrdenie, že účinkom napadnutého rozhodnutia je obídenie ustanovení článku 142 EPD, Rada v prvom rade poznamenáva, že v tomto rozhodnutí sa uvedené ustanovenie nespomína. Platnosť uvedeného rozhodnutia preto nemožno spochybniť týmto tvrdením. V každom prípade Rada zastáva názor, že nič nenasvedčuje tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté s výlučným alebo aspoň rozhodujúcim cieľom spočívajúcim v dosiahnutí iných ako uvádzaných cieľov v zmysle judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa zneužitia právomoci.

76. Členské štáty, ako aj Komisia a Parlament, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Rady, sa tiež pripájajú k týmto tvrdeniam. Holandské kráľovstvo a Švédske kráľovstvo osobitne pripomínajú dĺžku a neúspech rokovaní na účely dosiahnutia konečnej dohody o jednotnom patente. Vzhľadom na to, že sa ukázalo nemožné dospieť k takej dohode, bolo zvolené využitie posilnenej spolupráce. Nešlo teda údajne o vôľu vylúčiť Španielske kráľovstvo a Taliansku republiku, ale pokročiť v integrácii v tejto oblasti.

77. Okrem toho Francúzska republika poznamenáva, že možnosť zaviesť posilnenú spoluprácu v oblasti, v ktorej sa Rada uznáva jednomyselne, jednoznačne vyplýva z článku 333 ods. 1 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že „keď ustanovenie zmlúv, ktoré môže byť uplatňované v súvislosti s posilnenou spoluprácou, ustanovuje, že Rada sa uznáva jednomyselne, môže Rada jednomyselne v súlade s postupom [postupmi – *neoficiálny preklad*] ustanovenými v článku 330 prijať rozhodnutie ustanovujúce, že sa bude uznávať kvalifikovanou väčšinou“.

78. Česká republika navyše zdôrazňuje skutočnosť, že posilnená spolupráca umožňuje dotknutým členským štátom spolupracovať v konkrétnej oblasti napriek blokujúcej menšine. Podľa tohto členského štátu je uvedená spolupráca vyváženým riešením problému nemožnosti dospieť k dohode v konkrétnej oblasti. V tejto súvislosti Holandské kráľovstvo uvádza, že účel mechanizmu posilnenej spolupráce nespočíva v tom, že sa napokon dosiahne spolupráca medzi všetkými členskými štátmi, ale vo vytvorení užšej integrácie a spolupráce medzi členskými štátmi, ktoré si to želajú.

79. Komisia napokon v reakcii na tvrdenie Talianskej republiky, že posilnenú spoluprácu nemožno nadviazať, ak členské štáty, ktoré sa rozhodnú, že sa na nej nebudú zúčastňovať, v zásade majú záujem a chcú sa zúčastňovať na legislatívnom procese v danej oblasti, tvrdí, že ak by sa samotné vyhlásenia o vôli zúčastniť sa na integračnom projekte považovali za dostačujúce na zablokovanie využitia posilnenej spolupráce, v podstate by to znamenalo priznať právo veta všetkým členským štátom.

2. Moje posúdenie

80. Podľa ustálenej judikatúry akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba vtedy, ak z objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov vyplýva, že bol prijatý s výlučným cieľom alebo prinajmenšom rozhodujúcim cieľom iným, ako sú uvádzané ciele, alebo na vyhnutie sa postupu osobitne stanovenému Zmluvou o fungovaní Európskej únie na riešenie okolností daného prípadu.²²

81. Rovnako ako Rada a členské štáty, Komisia a Parlament, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na jej podporu, si nemyslím, že napadnuté rozhodnutie predstavuje zneužitie právomoci.

82. V súlade s článkom 20 ods. 1 druhým odsekom ZEÚ posilnená spolupráca je zameraná na podporu dosiahnutia cieľov Únie, ochranu jej záujmov a posilňovanie jej integračného procesu. Zavedenie mechanizmu posilnenej spolupráce bolo odôvodnené rastúcou rozmanitosťou členských štátov a ich záujmami alebo špecifickými potrebami.²³ Cieľom tohto mechanizmu je umožniť skupine členských štátov, aby spolupracovali v rámci Únie, namiesto toho, aby spolupracovali mimo nej, a motivovať ich k takej spolupráci,²⁴ keď sa zistí, že ciele takejto spolupráce nemôže dosiahnuť Únia ako celok. Inak povedané, posilnená spolupráca je prostriedkom na to, aby skupina členských štátov, ktoré chcú pokročiť v určitej oblasti, mohla prekonať blokovanie a zároveň zostať v inštitucionálnom rámci Únie, a to pri dodržaní podmienok stanovených Zmluvami.

83. Preto samotná skutočnosť, že v dôsledku nadviazania posilnenej spolupráce na účely vytvorenia jednotného patentu sú niektoré členské štáty „vylúčené“, lebo si neželali zúčastniť sa na tejto spolupráci, nemôže preukázať, že Rada sa dopustila zneužitia právomoci tým, že povolila uvedenú spoluprácu. Ide tu práve o samotný mechanizmus posilnenej spolupráce, pričom toto „vylúčenie“ nie je nezvratné, keďže podľa článku 328 ods. 1 prvého pododseku ZFEÚ posilnená spolupráca je kedykoľvek otvorená všetkým členským štátom, pričom sa má dokonca dosiahnuť účasť čo najväčšieho počtu členských štátov.²⁵

84. Okrem toho si tiež nemyslím, že Rada pri nadviazaní posilnenej spolupráce sledovala cieľ spočívajúci v obídení pravidla jednomyseľnosti stanoveného v článku 118 druhom odseku ZFEÚ.

22 — Pozri najmä rozsudky zo 7. septembra 2006, Španielsko/Rada (C-310/04, Zb. s. I-7285, bod 69 a citovanú judikatúru), ako aj z 15. mája 2008, Španielsko/Rada (C-442/04, Zb. s. I-3517, bod 49 a citovanú judikatúru).

23 — Pozri s. 10 sprievodného listu predsedníctva zo 14. mája 2003 o posilnenej spolupráci (CONV 723/03), dostupného na tejto internetovej adrese: http://www.europarl.europa.eu/meetdocs_all/committees/conv/20030520/723000fr.pdf.

24 — Tamže.

25 — Článok 328 ods. 1 druhý pododsek ZFEÚ.

85. Po prvé totiž pripomínam, že mechanizmus posilnenej spolupráce bol zavedený s cieľom umožniť skupine členských štátov prekonať blokovanie v určitej oblasti. Je pritom samozrejmé, že k tomuto blokovaniu môže dôjsť osobitne v oblastiach, ktoré si vyžadujú jednomyselnosť vo vnútri Rady. Preto Rada tým, že najprv konštatovala neexistenciu jednomyselnosti, pokiaľ ide o jazykový režim jednotného patentu, a následne sa rozhodla reagovať na toto blokovanie nadviazaním posilnenej spolupráce, len využila nástroj, ktorým disponuje v súlade s ustanoveniami zmlúv.

86. Po druhé treba uviesť, že Zmluva o fungovaní Európskej únie výslovne stanovuje, že pravidlá týkajúce sa hlasovania sa prenášajú a uplatňujú na všetky členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci. Článok 330 prvý a druhý odsek ZFEÚ stanovuje, že všetci členovia Rady sa môžu zúčastniť na jej rokovaní, ale hlasovania sa zúčastňujú len členovia Rady zastupujúci členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci, a že jednomyselnosť predstavujú len hlasy zástupcov zúčastnených členských štátov. Rozhodovací proces a pravidlá hlasovania teda závisia od oblasti, ktorej sa týka posilnená spolupráca. V tomto prípade sa jazykový režim jednotného patentu v súlade s článkom 118 druhým odsekom ZFEÚ musí určiť jednomyselným hlasovaním zúčastnených členských štátov.²⁶

87. Španielske kráľovstvo napokon zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie je poznačené zneužitím právomoci z dôvodu, že cieľom využitia posilnenej spolupráce je údajne v skutočnosti prijať v podobe aktu Únie nástroj, ktorý spadá do medzinárodného práva, pričom účinkom napadnutého rozhodnutia je podľa tohto členského štátu obídienie ustanovení článku 142 EPD. V tejto súvislosti Španielske kráľovstvo cituje článok 1 návrhu nariadenia Komisie z 13. apríla 2011, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej ochrany patentov, ktorý stanovuje, že toto nariadenie predstavuje osobitnú dohodu v zmysle článku 142 EPD.

88. Ako uviedla Francúzska republika, toto tvrdenie je v skutočnosti zamerané na spochybnenie zákonnosti budúceho nariadenia, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca, a nie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

89. V každom prípade mi nie je jasné, ako by uvedené tvrdenie preukazovalo, že Rada sledovala iné ciele ako tie, ktoré sú spomenuté v napadnutom rozhodnutí.

90. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy zastávam názor, že neexistujú objektívne, relevantné a zhodujúce sa dôkazy, ktoré by preukazovali, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté s iným cieľom, ako sú uvádzané ciele, alebo na vyhnutie sa postupu osobitne stanovenému Zmluvami.

91. Preto sa domnievam, že žalobný dôvod založený na zneužití právomoci sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

26 — Tvrdenie, ktoré Talianska republika uvádza vo vzťahu k Rade, je navyše dosť prekvapujúce, keďže sa nezdá, že jednomyselnosť by predstavovala problém pri povoľovaní posilnenej spolupráce v oblasti rozhodného práva pre rozvod a rozluku, na ktorej sa zúčastňuje okrem iného tento členský štát a Španielske kráľovstvo, hoci jednou z oblastí, ktorých sa týka táto spolupráca, je oblasť dotknutá v článku 81 ods. 3 ZFEÚ, ktorý tiež vyžaduje jednomyselnosť vo vnútri Rady [pozri odôvodnenie 8 rozhodnutia Rady 2010/405/EÚ z 12. júla 2010, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca v oblasti rozhodného práva pre rozvod a rozluku (Ú. v. EÚ L 189, s. 12)].

D – O žalobnom dôvode založenom na porušení súdneho systému Únie

1. Tvrdenia účastníkov konania

92. Španielske kráľovstvo sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie malo stanoviť vytvorenie súdneho režimu, ktorému musí jednotný patent podliehať. V tejto súvislosti poznamenáva, že Súdny dvor vo svojom stanovisku 1/09 z 8. marca 2011²⁷ pripomenul, že súdny systém Únie pozostáva z uceleného systému prostriedkov nápravy a postupov zaručujúcich preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií.²⁸ Španielske kráľovstvo sa preto domnieva, že zavedenie nových nástrojov v rámci práva Únie bez stanovenia prostriedkov nápravy a postupov zaručujúcich preskúmanie zákonnosti týchto nástrojov je v rozpore so súdnym systémom Únie tak, ako bol vytvorený tvorcami zmlúv a ako vyplýva z judikatúry.

93. Rada v prvom rade uznáva, že skutočne budú musieť existovať prostriedky nápravy a postupy zaručujúce preskúmanie zákonnosti titulov duševného vlastníctva, a to najmä podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora.

94. V druhom rade však Rada poznamenáva, že nie je nevyhnutné vytvoriť samostatný súdny systém alebo osobitné ustanovenia na zabezpečenie súdneho preskúmania každého aktu sekundárneho práva a že je predčasné uložiť povinnosť stanoviť v napadnutom rozhodnutí osobitný súdny rámec, v ktorom by bolo možné napadnúť zákonnosť niektorých aktov, ktoré ešte neboli prijaté.

95. V každom prípade Rada uvádza, že neexistencia takých ustanovení neznamena neexistenciu súdneho preskúmania, keďže bude úlohou vnútroštátnych orgánov zabezpečiť toto preskúmanie v prípade všetkých sporov, o ktorých Súdny dvor nemá právomoc rozhodovať.

96. Členské štáty, ako aj Komisia a Parlament, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Rady, sa pripájajú k tvrdeniam Rady. Komisia osobitne dodáva, že otázka urovnávania sporov v oblasti jednotného patentu bude vyriešená v okamihu prijatia aktov, ktorými sa vykonáva posilnená spolupráca stanovená v napadnutom rozhodnutí, a Švédske kráľovstvo sa domnieva, že neexistencia ustanovení týkajúcich sa súdneho preskúmania nepodmieňuje platnosť napadnutého rozhodnutia.

2. Moje posúdenie

97. Španielske kráľovstvo podalo svoju žalobu na základe článku 263 ZFEÚ proti rozhodnutiu prijatému Radou, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca na základe článku 329 ZFEÚ.

98. Súdny dvor má teda posúdiť, či boli dodržané podmienky, ktoré určujú platnosť posilnenej spolupráce. Jeho preskúmanie sa preto musí v tomto prípade obmedziť na otázku, či toto rozhodnutie Rady spĺňa podmienky vyžadované na vykonanie posilnenej spolupráce v súlade s článkom 20 ZEÚ, ako aj článkom 326 ZFEÚ a nasl.

²⁷ — Zb. s. I-1137.

²⁸ — Bod 70.

99. V tejto súvislosti otázka vytvorenia osobitného súdneho systému pre jednotné patenty nepatrí medzi podmienky vyžadované relevantnými článkami zmlúv na vykonanie posilnenej spolupráce. Povolenie udelené Radou na zavedenie posilnenej spolupráce je len predpokladom prijatia iných legislatívnych aktov, ktorými sa následne bude musieť konkrétne vykonať táto posilnená spolupráca. Okrem toho Komisia sa vo svojom návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej ochrany patentov, z 13. apríla 2011²⁹ zaoberala otázkou súdnej ochrany tohto patentu.³⁰

100. Preto sa vzhľadom na vyššie uvedené domnievam, že žalobný dôvod založený na porušení súdneho systému Únie sa musí zamietnuť ako neprípustný.

E – O žalobnom dôvode založenom na porušení podmienky poslednej možnosti

1. Tvrdenia účastníkov konania

101. Španielske kráľovstvo a Talianska republika sa domnievajú, že Rada tým, že prijatím napadnutého rozhodnutia povolila posilnenú spoluprácu, porušila podmienku poslednej možnosti vyžadovanú v článku 20 ods. 2 ZEÚ. Pripomínam, že podľa tohto ustanovenia rozhodnutie, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca, prijme Rada ako poslednú možnosť, keď sa zistí, že ciele takejto spolupráce nemôže Únia ako celok dosiahnuť v primeranom čase.

102. Španielske kráľovstvo sa konkrétne domnieva, že hoci je pravda, že pojem posledná možnosť nie je vymedzený, musí sa vykladať doslovne. V tejto súvislosti z tohto pojmu v prejednávacom prípade údajne vyplýva, že legislatívny návrh, ktorý bol predmetom diskusií, bol primeraný a nebol nevhodný ani diskriminačný, pričom v opačnom prípade je nezhoda medzi členskými štátmi údajne nevyhnutná.

103. Talianska republika v tejto súvislosti uznáva, že Súdny dvor môže len obmedzene preskúmať konštatovanie dodržania podmienky poslednej možnosti, keďže táto podmienka je predmetom diskrečného posúdenia vyhradeného Rade, pričom úloha súdov Únie je vtedy obmedzená na konštatovanie zjavne nesprávneho posúdenia. Nesprávne posúdenie je však v prejednávacom prípade údajne zjavne vzhľadom na skutočnosť, že legislatívny balík týkajúci sa európskeho patentu už bol do veľkej miery neúplný, a tiež vzhľadom na krátkosť rokovaní venovaných jazykovému režimu.

104. V tejto súvislosti Španielske kráľovstvo a Talianska republika tvrdia, že neboli vyčerpané všetky možnosti rokovania medzi 27 členskými štátmi a že bolo možné navrhnúť iné riešenia týkajúce sa jazykového režimu. Podľa ich názoru čas, ktorý uplynul od spomenutého návrhu nariadenia Rady týkajúceho sa jazykového režimu, ktorý Komisia predložila 30. júna 2010, a návrhom posilnenej spolupráce, ktorý tiež predložila Komisia 14. decembra 2010,³¹ nepostačuje na odôvodnenie konštatovania, že táto spolupráca predstavuje poslednú možnosť a že sledované ciele nemožno dosiahnuť v primeranom čase. Španielske kráľovstvo a Talianska republika sa domnievajú, že toto šesťmesačné obdobie nemohlo zaručiť pokojnú a otvorenú diskusiu o rôznych možných variantoch jazykového režimu. Na základe porovnania s posilnenou spoluprácou nadviazanou v oblasti rozhodného práva pre rozvod a rozluku poznamenávajú, že legislatívny návrh Komisie bol predložený až po štyroch rokoch a že až o dva roky po predložení tohto návrhu sa uskutočnila prvá diskusia o možnosti zavedenia posilnenej spolupráce.

29 — KOM(2011) 215 v konečnom znení.

30 — Pozri článok 10 tohto návrhu (s. 8).

31 — Návrh rozhodnutia Rady, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca v oblasti vytvárania jednotnej ochrany patentov [KOM(2010) 790 v konečnom znení].

105. Podľa Rady sa preskúmanie Súdneho dvora v prejednávacom prípade musí obmedziť na posúdenie, či napadnuté rozhodnutie nie je poznačené zjavne nesprávnym posúdením. Rada totiž údajne vie veľmi dobre posúdiť, či možno predpokladať dosiahnutie dohody o patente Únie v primeranom čase. V tejto súvislosti Rada poznamenáva, že ustanovenia zmlúv nestanovujú, že medzi dňom predloženia návrhu a dňom povolenia posilnenej spolupráce musí uplynúť určitý čas. Dôležitými faktormi, ktoré sa majú zohľadniť pri určovaní pravdepodobnosti dosiahnutia sledovaných cieľov v primeranom čase, sú údajne intenzita a obsah rokovaní, a nie ich dĺžka.

106. Rada poznamenáva, že od predloženia spomenutého návrhu nariadenia o patente Únie do prijatia napadnutého rozhodnutia uplynulo v každom prípade viac ako desať rokov.

107. Členské štáty, ako aj Komisia a Parlament, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Rady, sa zhodujú v tom, že rokovania o jazykovom režime sa dostali do slepej uličky. Komisia osobitne dodáva, že podľa ustálenej judikatúry, ak účastník konania tvrdí, že príslušná inštitúcia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, súd Únie musí posúdiť, či táto inštitúcia dôkladne a nestranne preskúmala všetky okolnosti posudzovaného prípadu, na ktorých sú založené závery, ktoré z nich vyvodzuje.³² Komisia poznamenáva, že Španielske kráľovstvo a Talianska republika neuvádzajú, ktoré skutkové alebo vecné okolnosti Rada nevzala do úvahy alebo preskúmala bez vyžadovanej presnosti a nestrannosti.

2. Moje posúdenie

108. Ako už bolo uvedené, posilnená spolupráca je nástrojom, ktorý má k dispozícii skupina členských štátov, ktoré chcú ísť ďalej v prípade, ak sa určitá činnosť nemôže uskutočniť za účasti Únie ako celku. Tento nástroj sa v nijakom prípade nesmie používať na obídenie kompromisu, ktorý musí byť prvoradým cieľom. Domnievam sa, že práve z tohto dôvodu sa spolupráca má použiť ako *posledná možnosť*, keď sa zistí, že ciele takejto spolupráce nemôže Únia ako celok dosiahnuť v primeranom čase.

109. V znení zmlúv nie je vymedzená ani podmienka poslednej možnosti, ani pojem primeraný čas.

110. Pokiaľ ide o pojem posledná možnosť, treba v nadväznosti na prijatie Amsterdamskej zmluvy poznamenať, že článok 43 ods. 1 písm. c) ZEÚ v znení pred Lisabonskou zmluvou stanovoval, že posilnenú spoluprácu možno zaviesť len vtedy, keď „by sa ciele [zmlúv] nemohli dosiahnuť uplatňovaním príslušných postupov v nich stanovených“. Toto znenie nasvedčovalo tomu, že Rada musela uskutočniť celý legislatívny proces a posilnená spolupráca prichádzala do úvahy len v prípade, ak navrhované opatrenie bolo odmietnuté.³³

111. Zo zmluvy z Nice a najmä z Lisabonskej zmluvy možno vyvodiť, že vôľou tvorcov zmlúv bolo zmierniť túto podmienku, keďže bol vypustený odkaz na „príslušné postupy [stanovené v zmluvách]“. Z rokovaní týkajúcich sa zmluvy z Nice navyše vyplýva, že podmienka poslednej možnosti sa považovala za závažnú prekážku nadviazania posilnenej spolupráce.³⁴ Preto touto podmienkou zrejme nie je nevyhnutne konštatovanie odmietnutia návrhu zákona hlasovaním, ale konštatovanie existencie skutočného zablokovania, ku ktorému môže dôjsť na všetkých stupňoch legislatívneho procesu a ktoré

32 — Pozri najmä rozsudok z 18. júla 2007, Industrias Químicas del Vallés/Komisija (C-326/05 P, Zb. s. I-6557, bod 77 a citovanú judikatúru).

33 — Pozri v tejto súvislosti BRIBOSIA, H.: *Les coopérations renforcées: quel modèle d'intégration différenciée pour l'Union européenne? – Analyse comparative du mécanisme général de la coopération renforcée, du projet de coopération structure permanente en matière de défense, et de la pratique d'autres coopérations renforcées 'prédéterminées' en matière sociale, au sein de l'Espace de liberté, sécurité et justice, et dans l'Union économique et monétaire*, práca z 26. júna 2007, Európsky univerzitný inštitút, Florencia, s. 97.

34 — Pozri konferenciu zástupcov vlád členských štátov týkajúcu sa súhrnného dokumentu Nemecka a Talianska zo 4. októbra 2000 (CONFER 4783/00), s. 4.

svedčí o nemožnosti dospieť ku kompromisu.³⁵ Posilnená spolupráca by teda bola nástrojom využívaným ako posledná možnosť, keď sa preukáže, že prostredníctvom obvyklého legislatívneho postupu nemožno dosiahnuť kompromis. V tejto súvislosti Parlament použil na vymedzenie posilnenej spolupráce spojenie „posledné východisko z kritickej politickej situácie“.³⁶

112. Na zachovanie a podporu kompromisných riešení sa Rada samozrejme musí ubezpečiť, že je zjavné, že tento kompromis nemožno dosiahnuť v primeranom čase.

113. Zmluva o Európskej únii nevymedzuje ani pojem primeraný čas. Poukazujem však na to, že článok 20 ods. 2 ZEÚ stanovuje, že prináleží Rade, aby zistila, či Únia ako celok skutočne nemôže v primeranom čase dosiahnuť ciele sledované spoluprácou. Podľa môjho názoru je to tak preto, lebo Rada vie najlepšie posúdiť, či v konečnom dôsledku bolo možné dospieť v rámci nej k dohode. Ako jediná pozná všetky aspekty legislatívneho procesu, obsah začatých diskusií a bezvýchodiskové situácie, ktoré môžu nastať.

114. Vzhľadom na tieto skutočnosti, ako aj na skutočnosti pripomenuté v bodoch 27 až 29 týchto návrhov sa domnievam, že Rada disponuje širokou mierou diskrečnej právomoci pri určovaní, či posilnená spolupráca je skutočne prijatá ako posledná možnosť, a pri zisťovaní, či ciele sledované touto spoluprácou nemôže Únia ako celok dosiahnuť v primeranom čase.

115. Túto vôľu tvorcov zmlúv nechať širokú právomoc Rade, pokiaľ ide o posúdenie poslednej možnosti a primeraného času, navyše podľa môjho názoru potvrdzuje skutočnosť, že tvorcovia zmlúv naopak zaviedli lehoty v osobitných postupoch posilnenej spolupráce na vytvorenie európskej prokuratúry a v oblasti policajnej spolupráce. Pokiaľ totiž ide o prvý uvedený postup, článok 86 ods. 1 druhý a posledný pododsek ZFEÚ stanovuje, že ak sa nedosiahla jednomyselnosť týkajúca sa vytvorenia európskej prokuratúry, môže skupina pozostávajúca aspoň z deviatich členských štátov požiadať, aby sa návrh nariadenia predložil Európskej rade. Ak sa konsenzus nedosiahne a ak si aspoň deväť členských štátov želá na základe tohto návrhu nadviazať posilnenú spoluprácu, do štyroch mesiacov to oznámia Parlamentu, Rade a Komisii. V takom prípade sa povolenie vykonávať posilnenú spoluprácu považuje za udelené. Ten istý postup sa uplatní, pokiaľ ide o policajnú spoluprácu.³⁷

116. Vzhľadom na to, že Rada disponuje širokou právomocou pri posudzovaní, či ciele sledované posilnenou spoluprácou nemôže Únia ako celok dosiahnuť v primeranom čase v zmysle článku 20 ods. 2 ZEÚ, preskúmanie Súdneho dvora sa musí obmedziť na posúdenie, či pri výkone tejto právomoci nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo zneužitiu právomoci alebo či Rada zjavne neprekročila hranice svojej diskrečnej právomoci.³⁸

117. Súd Únie musí osobitne preskúmať, či Rada dôkladne a nestranne preskúmala všetky relevantné okolnosti posudzovaného prípadu, ktoré podporujú závery, ktoré sú z nich vyvodené.³⁹

118. Na úvod uvádzam, že vzhľadom na relevantné skutočnosti uvedené Španielskym kráľovstvom a Talianskou republikou, Radou, ako aj vedľajšími účastníkmi, ktorí vstúpili do konania na podporu Rady, a vzhľadom na rôzne akty, ktoré napokon viedli k prijatiu napadnutého rozhodnutia, sa Rada podľa môjho názoru nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

119. Komisia totiž vo svojom návrhu rozhodnutia Rady zo 14. decembra 2010 spomenutom vyššie uvádza jednotlivé etapy legislatívneho procesu začatého na tento účel, ktoré sú stručnejšie opísané v odôvodneniach 3 a 4 napadnutého rozhodnutia a ktoré odôvodňujú využitie posilnenej spolupráce.

35 — Pozri v tomto zmysle s. 18 sprievodného listu citovaného v poznámke pod čiarou č. 23.

36 — Pozri bod 10 uznesenia o vykonávaní Amsterdamskej zmluvy: dôsledky posilnenej spolupráce (Ú. v. ES C 292, 1998, s. 143).

37 — Pozri článok 87 ods. 3 druhý a tretí pododsek ZFEÚ.

38 — Pozri najmä rozsudok *Enviro Tech (Europe)*, už citovaný (bod 47 a citovanú judikatúru).

39 — Pozri rozsudok *Industrias Químicas del Vallés/Komisii*, už citovaný (bod 77 a citovanú judikatúru).

120. Prvý návrh nariadenia Rady o patente Spoločenstva predložila Komisia 1. augusta 2000⁴⁰. Cieľom tohto návrhu bolo najmä navrhnúť jednoduché a nenákladné spôsoby prekladu a umožniť udelenie patentu v jednom z úradných jazykov EPÚ a preklad nárokov do dvoch ďalších jazykov. Z tlačového oznámenia z 26. novembra 2001 však vyplýva, že „Rada viedla dlhú diskusiu o rôznych aspektoch návrhu patentu Spoločenstva, najmä o jazykovom režime a úlohe vnútroštátnych patentových úradov vo vzťahu k [EPÚ, ale že napriek] všetkému vynaloženému úsiliu nebolo možné dospieť na tomto zasadnutí Rady k dohode“⁴¹.

121. Z tlačového oznámenia z 20. decembra 2001 navyše vyplýva, že Rada pokračovala v diskusii o vytvorení patentu Spoločenstva, pričom venovala osobitnú pozornosť najmä jazykovému režimu, avšak nedospela k jednomyseľnej dohode.⁴² Diskusie pokračovali až do 11. marca 2004,⁴³ keď Rada dospela k záveru, že z dôvodu otázky jazykového režimu nie je možné dospieť k politickej dohode.⁴⁴

122. Diskusie sa následne obnovili v roku 2008 za slovinského predsedníctva. Toto predsedníctvo najmä predložilo 23. mája 2008 revidovaný návrh nariadenia Rady o patente Spoločenstva⁴⁵. Komisia vo svojom návrhu rozhodnutia Rady zo 14. decembra 2010 spomenutom vyššie uvádza, že tento revidovaný návrh nariadenia bol predmetom dlhých diskusií v rámci Rady za jednotlivých predsedníctiev v rokoch 2008 a 2009.⁴⁶

123. V nadväznosti na nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy a nový právny základ na vytvorenie titulu duševného vlastníctva, ktorým bol článok 118 ZFEÚ, Komisia napokon 30. júna 2010 prijala návrh nariadenia Rady o režime prekladov pre patent Európskej únie spomenutý vyššie. Tento návrh bol predmetom mnohých diskusií⁴⁷ a napokon až na zasadnutí Rady z 10. novembra 2010 bolo zaznamenané, že neexistuje jednomyseľnosť, pokiaľ ide o uvedený návrh.⁴⁸ Dňa 10. decembra 2010 Rada potvrdila, že existujú neprekonateľné ťažkosti znemožňujúce v tom čase i blízkej budúcnosti jednomyseľnosť.⁴⁹

124. Podľa môjho názoru Rada na základe okolností prejednávaneho prípadu správne dospela k záveru, že po rokoch diskusií, ktoré sa vždy skončili neúspechom, nebola schopná dosiahnuť jednomyseľnosť hlasov, a teda dospieť k činnosti s účasťou všetkých členských štátov.

125. Nezdá sa teda, že Rada by sa pri celkovom posudzovaní situácie dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Nijaký nástroj obvyklého legislatívneho postupu zjavne neumožňoval odstrániť v tom čase a do budúcnosti blokovanie. Posilnená spolupráca sa teda javila ako posledná možnosť na dosiahnutie sledovaných cieľov.

126. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa teda domnievam, že žalobný dôvod založený na porušení podmienky poslednej možnosti sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

40 — KOM(2000) 412 v konečnom znení.

41 — Pozri s. 19 tlačového oznámenia 14400/01 (tlač 440) o 2389. zasadnutí Rady – vnútorný trh, spotrebiteľia a cestovný ruch, dostupného na tejto internetovej adrese: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/01/st14/st14400.fr01.pdf>.

42 — Pozri s. 4 tlačového oznámenia 15489/01 (tlač 489) o 2403. zasadnutí Rady – vnútorný trh, spotrebiteľia a cestovný ruch, dostupného na tejto internetovej adrese: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/01/st15/st15489.fr01.pdf>.

43 — Pozri s. 15 tlačového oznámenia 6874/03 (tlač 59) o 2490. zasadnutí Rady – konkurencieschopnosť (vnútorný trh, priemysel a výskum) z 3. marca 2003, dostupného na tejto internetovej adrese: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/03/st06/st06874.fr03.pdf>, a s. 11 tlačového oznámenia 15141/03 (tlač 337) o 2547. zasadnutí Rady – konkurencieschopnosť (vnútorný trh, priemysel a výskum) z 26. a 27. novembra 2003, dostupného na tejto internetovej adrese: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/03/st15/st15141.fr03.pdf>.

44 — Pozri s. 15 tlačového oznámenia 6648/04 (tlač 62) o 2570. zasadnutí Rady – konkurencieschopnosť (vnútorný trh, priemysel a výskum) z 11. marca 2004, dostupného na tejto internetovej adrese: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/fr/04/st06/st06648.fr04.pdf>.

45 — Návrh dostupný na internetovej stránke Rady pod číslom 9465/08.

46 — Strana 4.

47 — Pozri najmä dokumenty Rady pod číslami 13031/10, 14377/10 a 15395/10.

48 — Pozri tlačové oznámenie 16041/10 (tlač 297) o mimoriadnom zasadnutí Rady – konkurencieschopnosť (vnútorný trh, priemysel, výskum a kozmický priestor) z 10. novembra 2010.

49 — Pozri odôvodnenie 4 napadnutého rozhodnutia.

F – O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 118 prvého odseku ZFEÚ a článku 326 ZFEÚ, ako aj článku 20 ods. 1 prvého pododseku ZEÚ

1. Tvrdenia účastníkov konania

127. Podľa Španielskeho kráľovstva a Talianskej republiky je napadnuté rozhodnutie v rozpore s článkom 326 ZFEÚ, podľa ktorého posilnená spolupráca nesmie narušiť vnútorný trh ani hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť a nesmie predstavovať prekážku alebo diskrimináciu v obchode medzi členskými štátmi, ani medzi nimi nesmie narušiť hospodársku súťaž.

128. Španielske kráľovstvo a Talianska republika totiž tvrdia, že posilnená spolupráca povolená týmto rozhodnutím podporuje pohltenie hospodárskej a obchodnej činnosti týkajúcej sa inovatívnych výrobkov na ujmu nezúčastnených členských štátov. Okrem toho sa domnievajú, že táto posilnená spolupráca narúša vnútorný trh, slobodnú hospodársku súťaž a voľný pohyb tovaru, keďže jednotné patenty majú účinky len v časti územia Únie.

129. Španielske kráľovstvo a Talianska republika tvrdia, že napadnuté rozhodnutie spôsobuje diskrimináciu medzi podnikmi, keďže obchod s inovatívnymi výrobkami bude podľa jazykového režimu uvedeného v odôvodnení 7 tohto rozhodnutia uľahčený v prípade podnikov, ktoré pracujú v nemeckom, anglickom alebo francúzskom jazyku, zatiaľ čo obchod s inovatívnymi výrobkami v prípade podnikov, ktoré nepoužívajú tieto jazyky, bude obmedzený. To údajne tiež predstavuje porušenie článku 326 ZFEÚ.

130. Talianska republika dodáva, že podľa článku 118 prvého odseku ZFEÚ je európsky titul týkajúci sa práv duševného vlastníctva buď jednotný, keďže má účinky na celom území Únie, alebo nie je realizovateľný. V prejednávanej príhode však posilnená spolupráca údajne nespĺňa túto povinnosť, keďže jej dôsledkom je fragmentácia vnútorného trhu.

131. Okrem toho uvedená posilnená spolupráca údajne bráni súdržnému rozvoju priemyselnej politiky a prispieva k zväčšovaniu rozdielov medzi členskými štátmi z technického hľadiska, čím narúša hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť. Cieľom patentového systému je totiž údajne jednoznačne vymedziť hranice majetkových práv k vynálezu, podporiť stimuly na investície do výskumu a vývoja a vytvoriť základ trhu s technológiami. Preto systém vytvorený posilnenou spoluprácou údajne značne zvýhodňuje zúčastnené členské štáty na úkor nezúčastnených členských štátov. Španielske kráľovstvo dodáva, že jazykový režim, ktorý chce zaviesť Rada, rozhodujúcim spôsobom obmedzí prenos poznatkov, a teda etablovanie, ako aj hospodársky a technický rozvoj niektorých členských štátov, keďže podniky z členských štátov, ktoré ovládajú úradné jazyky jednotného patentu, budú mať bezprostrednejší prístup k poznatkom obsiahnutým v patentových dokumentoch. Dotknuté členské štáty teda budú produkovať viac inovatívnych riešení a budú mať väčší a rýchlejší hospodársky rast ako ostatné členské štáty, ktorým bude prístup k týmto informáciám obmedzený alebo odopretý.

132. Španielske kráľovstvo napokon tvrdí, že napadnuté rozhodnutie, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca, nespĺňa cieľ posilňovania integračného procesu Únie, čo je v rozpore s článkom 20 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ. Španielske kráľovstvo sa domnieva, že táto posilnená spolupráca nielenže neposilňuje integračný proces, ale ho brzdí, keďže v skutočnosti má len vylúčiť členské štáty, ktoré poukázali na závažné problémy týkajúce sa navrhovaného jazykového režimu jednotného patentu. Rada predpísaním určitého jazykového modelu nanucuje politické rozhodnutie, ktoré vedie k rozdeleniu vo vnútri Únie a vôbec nemá integračný charakter, ktorým sa musí vyznačovať metóda posilnenej spolupráce.

133. Rade nie je jasné, ako posilnená spolupráca a najmä jazykový režim, ktorý bude touto spoluprácou zavedený, narúša hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť. Zastáva názor, že nie je dôvod predpokladať, že žiadosti o udelenie patentu pre Španielske kráľovstvo a Taliansku republiku bude menej.

134. Rada poznamenáva, že podniky sa v súčasnosti môžu rozhodnúť, či požiadajú o udelenie európskeho patentu vo všetkých členských štátoch, alebo požiadajú o priznanie ochrany v niektorých z nich, čo vedie k fragmentácii trhu. Nová ochrana poskytovaná jednotným patentom údajne predstavuje doplnkovú možnosť ponúkanú podnikom, bez ohľadu na ich geografický pôvod, ktorá znižuje túto fragmentáciu trhu, keďže tieto podniky budú môcť požívať jednotnú patentovú ochranu na území 25 zúčastnených členských štátov. Uvedená fragmentácia, na ktorú poukazuje Španielske kráľovstvo a Talianska republika, v skutočnosti údajne nemá svoj pôvod v napadnutom rozhodnutí, ale v súčasnej situácii.

135. Pokiaľ ide o tvrdenie Španielskeho kráľovstva, že napadnuté rozhodnutie je diskriminačné z dôvodu jazykového režimu, ktorý zavádza, Rada sa domnieva, že toto tvrdenie je zjavne predčasné a neprípustné, keďže konečné pravidlá tohto režimu ešte nie sú známe, lebo tento režim ešte nebol prijatý.

136. Členské štáty, ako aj Komisia a Parlament, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Rady, sa pripájajú k tvrdeniam Rady. Komisia osobitne zdôrazňuje skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie je výlučne procesným rozhodnutím, ktoré vymedzuje rozsah pôsobnosti a ciele posilnenej spolupráce, ktorá ešte musí získať konečnú podobu. Narušenie vnútorného trhu by prípadne vyplynulo len z hmotnoprávných ustanovení, ktoré ešte neboli schválené, vrátane ustanovení týkajúcich sa jazykového režimu. Súdny dvor musí údajne len preskúmať, či napadnuté rozhodnutie nevyhnutne vedie k posilnenej spolupráci, ktorá by bola v rozpore s ustanoveniami zmlúv. Komisia v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok z 8. júna 2010, Vodafone a i.,⁵⁰ v ktorom sa uvádza, že Súdny dvor priznal normotvorcovi Únie širokú mieru voľnej úvahy v oblastiach, v ktorých si jeho konanie vyžaduje rozhodnutia tak politickej, ako aj hospodárskej alebo sociálnej povahy a v ktorých musí vykonať komplexné posúdenie a hodnotenie. Nejde teda o to, či opatrenie prijaté v tejto oblasti bolo jediné, alebo najlepšie možné, pretože iba jeho zjavne neprimeraná povaha vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušné inštitúcie sledujú, môže ovplyvniť zákonnosť takéhoto opatrenia.⁵¹

2. Moje posúdenie

137. Rozhodnutie, ktorým sa povoľuje zavedenie posilnenej spolupráce, vymedzuje procesný rámec, v rámci ktorého budú následne prijaté ďalšie akty s cieľom konkrétne vykonať túto spoluprácu. Súdne preskúmanie povoľujúceho rozhodnutia si preto nemožno zamieňať so súdnym preskúmaním aktov následne prijatých v rámci posilnenej spolupráce.

138. Hoci Rada v napadnutom rozhodnutí skutočne uviedla, aký by mohol byť jazykový režim jednotného patentu, otázka tohto jazykového režimu nie je podmienkou určujúcou platnosť rozhodnutia, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca. Táto otázka sa musí vyriešiť neskôr a musí byť predmetom samostatného aktu prijatého jednomyselne všetkými zúčastnenými členskými štátmi v súlade s postupom stanoveným v článku 118 druhom odseku ZFEÚ. Až v konaní o prípadnej ďalšej žalobe proti tomuto aktu môže Súdny dvor vykonať súdne preskúmanie uvedeného aktu.

50 — C-58/08, Zb. s. I-4999.

51 — Bod 52 tohto rozsudku.

139. Preskúmanie Súdneho dvora je obmedzené na otázku, či napadnuté rozhodnutie spĺňa podmienky vyžadované na vykonanie posilnenej spolupráce v súlade s článkom 20 ZEÚ, ako aj článkom 326 ZFEÚ a nasl.⁵²

140. Preto si myslím, že argumentácia Španielskeho kráľovstva a Talianskej republiky týkajúca sa jazykového režimu jednotného patentu, ako aj ich argumentácia týkajúca sa článku 118 prvého odseku ZFEÚ sa musia zamietnuť ako neprípustné.

141. Teraz je teda potrebné preskúmať, či napadnuté rozhodnutie spĺňa podmienky uvedené v článku 326 ZFEÚ. Španielske kráľovstvo a Talianska republika sa totiž domnievajú, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa tieto podmienky, keďže takto povolená posilnená spolupráca narušá vnútorný trh, ako aj hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť. Okrem toho táto spolupráca údajne predstavuje prekážku a diskrimináciu v obchode medzi členskými štátmi a narušá hospodársku súťaž.

142. Z dôvodov, ktoré som uviedol v bodoch 27 až 29 týchto návrhov, sa preskúmanie Súdneho dvora musí obmedziť na posúdenie, či sa Rada zjavne nedopustila nesprávneho posúdenia. Súdny dvor musí konkrétne overiť, či je zavedenie posilnenej spolupráce na účely vytvorenia jednotného patentu zjavne neprimerané,⁵³ keďže táto spolupráca údajne narušá vnútorný trh, ako aj hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť, predstavuje prekážku a diskrimináciu v obchode medzi členskými štátmi a narušá hospodársku súťaž.

143. Podľa môjho názoru nič nenasvedčuje tomu, že ide o taký prípad, práve naopak.

144. Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté Radou na návrh Komisie. V tomto návrhu Komisia preskúmala, či navrhovaná posilnená spolupráca rešpektuje podmienky vyžadované relevantnými ustanoveniami zmlúv. Na tento účel poukázala na koexistenciu rôznych vnútroštátnych patentových systémov a na európsky systém vytvorený v rámci EPD. Takáto rozmanitosť patentových systémov vedie podľa Komisie k fragmentácii právnej ochrany patentov.⁵⁴ Komisia vychádzala najmä z posúdenia vplyvu vypracovaného v roku 2010⁵⁵, v ktorom skúmala, aké problémy sú spojené s rozmanitosťou patentových systémov a ako by bolo možné vyriešiť ich. Okrem iného konštatovala, že držitelia patentov si v súčasnosti v praxi zabezpečujú ochranu svojich vynálezov len v obmedzenom počte členských štátov najmä z dôvodu vysokých výdavkov a komplikácií spojených s prekladom, kritériami validácie, úradnými poplatkami a povinnosťou ustanoviť si osobitného zástupcu.⁵⁶

145. Rada, ktorá vychádzala najmä z uvedeného návrhu,⁵⁷ konštatovala, že posilnená spolupráca týkajúca sa jednotného patentu sa zameriava na podporu vedeckého a technického pokroku a fungovania vnútorného trhu. Vytvorenie takejto patentovej ochrany pre skupinu členských štátov by údajne zlepšilo úroveň patentovej ochrany poskytnutím možnosti získať rovnakú patentovú ochranu na celom území zúčastnených členských štátov a odstránilo by náklady a zložitosť pre tieto územia.⁵⁸

146. Okrem toho Rada v odôvodnení 14 napadnutého rozhodnutia uviedla, že podniky z nezúčastnených členských štátov by mali mať možnosť získať jednotnú patentovú ochranu na území zúčastnených členských štátov za rovnakých podmienok ako podniky zo zúčastnených členských štátov.

147. Nemyslím si, že posúdenie Rady by bolo poznačené zjavne nesprávnym posúdením.

52 — Pozri bod 98 týchto návrhov.

53 — Pozri v tomto zmysle rozsudky *Swedish Match*, už citovaný (bod 48 a citovaný judikatúru), ako aj z 10. januára 2006, *IATA a ELFAA* (C-344/04, Zb. s. I-403, bod 80 a citovaný judikatúru).

54 — Pozri s. 9 a 10 návrhu Komisie spomenutého vyššie.

55 — Pozri prípravné práce Komisie, sprievodný dokument k návrhu nariadenia Rady o režime prekladov pre patenty Európskej únie z 30. júna 2010 [SEK(2010) 796]. Tento dokument je dostupný v anglickom jazyku.

56 — Strany 9 až 12.

57 — Pozri odôvodnenia 3 a 7 napadnutého rozhodnutia.

58 — Pozri odôvodnenie 11 tohto rozhodnutia.

148. Je totiž nesporné, že diferenciácia ochrany v rámci Únie týkajúcej sa toho istého vynálezu vyvoláva fragmentáciu vnútorného trhu, a to najmä preto, lebo taká ochrana môže existovať v niektorých členských štátoch, ale nemusí existovať v iných členských štátoch.⁵⁹ Priamym dôsledkom toho je, že držitelia patentov majú veľké ťažkosti, pokiaľ chcú zabrániť vstupu tovaru a výrobkov z tretích štátov, ktoré porušujú uvedené patenty, na územie členských štátov, v ktorých nemajú tieto patenty zaregistrované.

149. Posilnená spolupráca týkajúca sa vytvorenia jednotného patentu, ktorý má jednotné účinky na území viacerých členských štátov a v tomto prípade na území 25 členských štátov, nevyhnutne prispieva k zlepšeniu fungovania vnútorného trhu a obmedzeniu prekážok obchodu, ako aj prekážok hospodárskej súťaže medzi členskými štátmi. V tejto súvislosti Súdny dvor už v roku 1968⁶⁰ uznal, že vnútroštátne pravidlá týkajúce sa ochrany priemyselného vlastníctva ešte neboli v rámci Únie zjednotené, a že pokiaľ nedošlo k takému zjednoteniu, vnútroštátny charakter ochrany priemyselného vlastníctva a rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi predpismi týkajúcimi sa tejto oblasti môžu vytvárať prekážky voľného pohybu patentovaných výrobkov a hospodárskej súťaže vo vnútri spoločného trhu.⁶¹

150. Okrem toho mi nie je jasné, ako by nadviazanie takej posilnenej spolupráce narúšalo hospodársku, sociálnu a územnú súdržnosť. Podľa článku 174 ZFEÚ na podporu celkového harmonického rozvoja Únie rozvíja a uskutočňuje činnosti vedúce k posilneniu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti. Únia sa má najmä zameriavať na znižovanie rozdielov medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch. Cieľom je teda zaručiť občanom Únie rovnosť šancí a kvalitné životné podmienky na celom území Únie.

151. V prejednávanej príhode je nepochybné, že mechanizmus určený na vytvorenie jednotného patentu, ktorý poskytuje jednotnú ochranu na území viacerých členských štátov, prispieva k celkovému harmonickému rozvoju Únie, keďže má za následok zníženie rozdielov existujúcich medzi týmito členskými štátmi. Okrem toho všetky hospodárske subjekty by mohli získať taký patent, keďže miesto pôvodu žiadateľa o udelenie jednotného patentu nie je rozhodujúce na získanie tohto patentu.⁶²

152. Preto si nemyslím, že Rada sa tým, že povolila posilnenú spoluprácu na účely vytvorenia jednotného patentu, zjavne dopustila nesprávneho posúdenia.

153. Vzhľadom na vyššie uvedené sa teda domnievam, že žalobný dôvod založený na porušení článku 118 prvého odseku ZFEÚ a článku 326 ZFEÚ, ako aj článku 20 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ sa musí zamietnuť ako sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.

59 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júla 1995, Španielsko/Rada (C-350/92, Zb. s. I-1985, body 34 až 36).

60 — Rozsudok z 29. februára 1968, Parke a Davis (24/67, Zb. s. 81).

61 — Strana 109.

62 — Pozri odôvodnenie 14 napadnutého rozhodnutia.

G – O žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 327 ZFEÚ a 328 ZFEÚ

1. Tvrdenia účastníkov konania

154. Španielske kráľovstvo pripomína, že článok 327 ZFEÚ stanovuje, že posilnená spolupráca rešpektuje právomoci, práva a povinnosti tých členských štátov, ktoré sa na nej nezúčastňujú. Rada však údajne prijala jazykový režim, ktorý núti Španielske kráľovstvo vzdať sa práva, ktoré mu priznáva článok 65 EPD, vyžadovať preklad patentového spisu do španielskeho jazyka na to, aby mal patent právne účinky v Španielsku. Okrem toho sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie nerešpektuje právo Španielskeho kráľovstva zúčastňovať sa v budúcnosti na posilnenej spolupráci, keďže Rada prijala jazykový režim, ktorý tento členský štát nemôže akceptovať.

155. Rada sa v tejto súvislosti domnieva, že neúčast' Španielskeho kráľovstva na posilnenej spolupráci je len jeho rozhodnutím. Dodáva, že keď inštitúcie Únie stanovujú spoločné pravidlá v určitej oblasti, je zjavné a primerané, že členské štáty sa nemôžu v uvedenej oblasti slobodne rozhodovať.

156. Okrem toho Rada a vedľajší účastníci, ktorí vstúpili do konania na jej podporu, poznamenávajú, že tento žalobný dôvod je založený na nesprávnom predpoklade, že z vecného alebo právneho hľadiska nie je možné, aby sa Španielske kráľovstvo alebo Talianska republika zúčastňovali na tejto posilnenej spolupráci.

2. Moje posúdenie

157. Domnievam sa, že v rámci tohto žalobného dôvodu Španielske kráľovstvo tvrdí, že jednak napadnuté rozhodnutie ho v rozpore s článkom 327 ZFEÚ núti vzdať sa práva, ktoré mu priznáva článok 65 EPD, vyžadovať preklad patentového spisu do španielskeho jazyka na to, aby mal patent právne účinky v Španielsku, a jednak podmienka otvorenia posilnenej spolupráce nezúčastneným členským štátom stanovená v článku 328 ZFEÚ nie je dodržaná, keďže táto spolupráca stanovuje jazykový režim, ktorý Španielske kráľovstvo nemôže akceptovať.

158. Zastávam názor, že tento žalobný dôvod je neprípustný.

159. V rámci uvedeného žalobného dôvodu totiž Španielske kráľovstvo opiera svoju argumentáciu o jazykový režim jednotného patentu a osobitne o návrh nariadenia Rady, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej ochrany patentov so zreteľom na platný režim prekladov, z 13. apríla 2011.⁶³

160. Ako som uviedol v bodoch 138 a 139 týchto návrhov, otázka tohto jazykového režimu nie je podmienkou určujúcou platnosť rozhodnutia, ktorým sa povoľuje posilnená spolupráca.

161. Španielske kráľovstvo chce v skutočnosti napadnúť zákonnosť budúceho nariadenia Rady, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely vytvorenia jednotnej ochrany patentov so zreteľom na platný režim prekladov.

162. V dôsledku toho zastávam názor, že tento žalobný dôvod sa musí zamietnuť ako neprípustný.

63 — KOM(2011) 216 v konečnom znení.

IV – Návrh

163. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

1. zamietol žaloby;
2. uložil Španielskemu kráľovstvu (vec C-274/11) a Talianskej republike (vec C-295/11) povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania, pričom Rada Európskej únie a vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.